

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 13 maja 2013 r.

Poz. 1839

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.341.2013 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 9 maja 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr XXXIII/185/13 Rady Gminy Ostróda z dnia 7 lutego 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu części miejscowości Tyrowo - w części:

- § 5 ust. 1 w zakresie sformułowania: „Prace inwestycyjne na obszarze stanowisk należy poprzedzić sondażowymi badaniami archeologicznymi, których wynik należy przedstawić Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków, celem wydania odpowiednich warunków konserwatorskich dla dalszego zagospodarowania tego terenu. W celu wykonania sondażowych badań archeologicznych należy bezwzględnie uzyskać pozwolenie Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.”
- § 5 ust. 2 w zakresie sformułowania: „Istnieje konieczność uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków inwestycji budowlanych w odniesieniu do zabytków objętych ochroną konserwatorską (gminna ewidencja zabytków oraz strefy ochrony konserwatorskiej), ale nie objętych wpisem do rejestru zabytków, zgodnie z przepisami ustawy Prawo budowlane.”
- § 5 ust. 3,
- § 6 ust. 8 w zakresie sformułowania: „w uzgodnieniu z właściwymi służbami”,
- § 6 ust. 14,
- § 7 ust. 1 pkt 1 lit. c),
- § 7 ust. 1 pkt 1 lit. d) w zakresie sformułowania: „Realizacja w/w skrzyżowań na warunkach określonych przez zarządcę drogi krajowej. Zgodnie z zapisami ustawy o drogach publicznych koszt przebudowy dróg publicznych spowodowany inwestycją nie - drogową należy do inwestora planowanego zagospodarowania terenu.”,
- § 7 ust. 1 pkt 1 lit. e) w zakresie sformułowania: „Zjazdy z drogi KD (GP) zostaną określone przez właściwego zarządcę drogi”,
- § 7 ust. 1 pkt 1 lit. f) w zakresie sformułowania: „Włączenia dróg wewnętrznych z drogami publicznymi należy wykonywać na warunkach określonych przez zarządcę dróg zgodnie z przepisami odrębnymi”,
- § 7 ust. 1 pkt 1 lit. g) w zakresie sformułowania: „Zjazdy na drogi publiczne należy wykonywać na warunkach określonych przez zarządcę dróg zgodnie z przepisami odrębnymi”,
- § 7 ust. 2 pkt 2 lit. g) w zakresie sformułowania: „Konieczność podczyszczenia wód opadowych i roztopowych należy uzgodnić z zarządcą sieci kanalizacyjnej”,
- § 7 ust. 2 pkt 3 lit. d) w zakresie sformułowania: „po uzgodnieniu z dysponentem sieci elektroenergetycznej”,
- § 7 ust. 2 pkt 3 lit. h) w zakresie sformułowania: „występując z wnioskiem o wydanie warunków przebudowy do operatora sieci”,

- § 7 ust. 2 pkt.4 w zakresie sformułowania: „i warunkami przebudowy”,
- § 7 ust. 2 pkt 5 w zakresie sformułowania: „Zaopatrzenie w gaz możliwe w przypadku uzyskania odpowiednich wskaźników opłacalności ekonomicznej”,
- § 11 ust. 7 - zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej- w zakresie sformułowania: „Zjazd na drogę publiczną należy wykonać na warunkach określonych przez zarządcę drogi zgodnie z przepisami odrębnymi”,
- § 11 ust. 9 - zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej- w zakresie sformułowania: „Zjazd na drogę publiczną należy wykonać na warunkach określonych przez zarządcę drogi zgodnie z przepisami odrębnymi”,
- § 11 ust. 12 - zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu- w zakresie sformułowania: „e) Alternatywnie zezwala się zmianę funkcji terenu 1KD(Z) przyległego terenu do terenu P na teren P w momencie nie wybudowania w/w terenu KD(Z). Z zapewnieniem dojazdu do istniejącej zabudowy obsługiwanej przez w/w teren KD(Z)”,
- § 11 ust. 14 - przeznaczenie terenu- w zakresie sformułowania: „d) Alternatywnie zezwala się zmianę funkcji terenów 1 KDW(15), 2 KDW(15), 3KDW(15) przyległych do terenu P na teren P w momencie nie wybudowania w/w terenów KDW, z zapewnieniem dojazdu do istniejącej zabudowy obsługiwanej przez w/w tereny KDW”,
- § 11 ust. 16 - przeznaczenie terenu- w zakresie sformułowania: „d) Alternatywnie zezwala się zmianę funkcji terenu 1KDW(10) przyległego do terenu P na teren P w momencie nie wybudowania w/w terenów KDW”.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Gminy Ostróda uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu części miejscowości Tyrowo.

W zakresie wymienionym w sentencji rozstrzygnięcia, uchwała narusza prawo.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647 z późn. zm.) w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego następuje ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Stosownie do art. 3 ust. 1 w/w ustawy kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy do zadań własnych gminy.

Władztwo planistyczne gminy oznacza między innymi, że rada gminy nie może scedować uprawnień dotyczących kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu na inny organ, ani tym bardziej przekazać przysługującej jej kompetencji do określenia tychże zasad innym podmiotom. Rada gminy nie może także upoważniać kogokolwiek do decydowania, czy określone (projektowane) rozwiązania inwestycyjne odpowiadają ustalonym przez nią w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasadom (por. Wyrok NSA z dnia 6 kwietnia 2011 r. sygn. II OSK 124/11).

Zapisy zawarte w § 5 uchwały podjęte zostały na podstawie art. 1 ust. 2 pkt 4 ustawy, który nakazuje w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględniać wymagania ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, oraz w oparciu o art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy, który stanowi, że w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. Stosownie natomiast do § 4 pkt 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) ustalenia dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej powinny zawierać określenie obiektów i terenów chronionych ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym określenie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów. Zakres kompetencji organu nadzoru konserwatorskiego oraz wymogi, które powinien spełnić inwestor prowadzący roboty budowlane przy zabytku, lub też w otoczeniu zabytku, szczegółowo określone zostały w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (art. 2 pkt 3 oraz art. 39), jak też w ustawie o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (przede wszystkim art. 36).

Ponadto, zapisy § 7 ust. 2 pkt 5 stwarzają możliwość dowolnej lokalizacji sieci gazowej na terenach oznaczonych w planie symbolami 3P i 1P/U.

Planowane rozwiązania komunikacyjne zawarte w § 7 ust. 1 pkt 1 uchwały, uzależnione są m.in. od otrzymania zgody na odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych dotyczące dróg publicznych w zakresie dopuszczalnych odstępów między skrzyżowaniami oraz zgód i warunków określonych przez zarządców dróg

Plan miejscowy, będąc aktem prawa miejscowego ma zatem zawierać normy określające konkretne przeznaczenie każdego odcinka terenu objętego daną regulacją bez podawania warunków, a także bez uzależniania tego przeznaczenia lub jego realizacji od jakichkolwiek zdarzeń przyszłych lub niepewnych. Tego rodzaju warunki lub zastrzeżenia mogą znajdować się wyłącznie w przepisach odrębnych, które z woli ustawodawcy kształtują zagospodarowanie terenu łącznie z planami miejscowymi. Powyższa zasada rozciąga się odpowiednio na szczegółowe rozwiązania zawierane w planach zagospodarowania przestrzennego. Uchwała, o której mowa, łamie tę zasadę, wprowadzając przepisy otwarte, uzależniające sposób zagospodarowania terenów od późniejszych opinii, uzgodnień, zgód warunków itp. różnych podmiotów biorących udział w procesie realizacyjnym, inwestycyjnym. (por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 14.09.2007 r. sygn. II SA/Kr 559/07).

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ujmowane są w formie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenu. Plan miejscowy nie jest zatem aktem, w którym zamieszcza się informacje, zalecenia, czy też innego rodzaju niewiążące sugestie dla właścicieli nieruchomości bądź potencjalnych inwestorów. Zamieszczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego regulacji o charakterze informacyjnym stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, skutkujące nieważnością uchwały w części zawierającej taką regulację (por. wyrok NSA z 2.12.2012 r. sygn. II OSK 2096/10).

Jeżeli kwestie związane ze współdziałaniem organów w administracyjnym procesie budowlanym zostały już kompleksowo uregulowane w aktach wyższego rzędu, to określenie tejże materii w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w sposób odmienny należy pojmować jako modyfikacje materii aktów wyższego rzędu. Regulowanie tych kwestii inaczej, niż to uczynił ustawodawca, stanowi naruszenie prawa, gdyż działanie to jest sprzeczne z przyjętą zasadą tworzenia aktów prawa miejscowego, na podstawie i w granicach prawa. Powtórzenie regulacji ustawowych lub ich modyfikacja w akcie prawa miejscowego jest niedopuszczalne, gdyż trzeba liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 21.09.2011 r. sygn. II SA/Wr 479/11 oraz wyrok NSA z dnia 14.10.1999 r. sygn. II SA/Wr 1179/98).

Jakiegokolwiek bowiem inkorporowanie przepisów ustawowych do aktów prawa miejscowego uznać należy, z punktu widzenia techniki prawodawczej, za bezwzględnie niedopuszczalne (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 16.11.2009 r. sygn. II SA/Gl 522/09).

Mając powyższe na uwadze, rozstrzygnięto jak w sentencji.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Marian Podziewski